

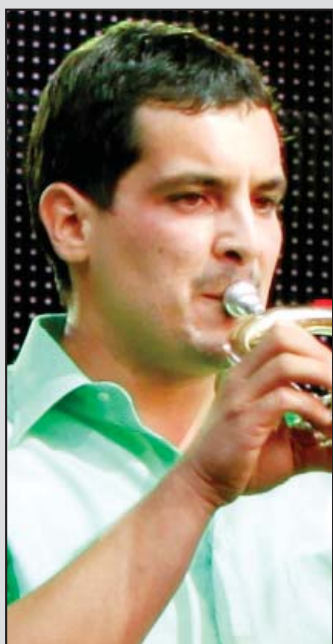
GUČA

**58. DRAGAČEVSKI
SABOR TRUBAČA**

Danas

BOJAN KRSTIĆ:
**Guča je moj san,
jer živim za trubu**

**DEJAN
LAZAREVIĆ:**

Treba
vremena za
povratak na
nekadašnji
nivo

**SLOBODAN
JOLOVIĆ:**

**Sabor se
vraća
tradiciji,
trubi i
trubačima**

POBEDNICI

Foto: http://www.sasakstic-pratubas.rs

Takmičenje majstora trube za titulu Šampiona Guče, od 2016. godine

2016: Ekrem Mamutović;

2017: Saša Krstić.

Najbolji orkestri biraju se od Prvog sabora trubača (1961), a proglašava ih stručni žiri

1961: Orkestar Toma Jovanovića iz Dljina;

1962: Orkestar Rake Kostića iz Lukova;

1963: Orkestar Radojka Arnautovića iz Tubića;

1964: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;

1965: Orkestar Rake Kostića iz Lukova;

1966: Orkestar Durmiša Saćipovića iz Dugojnice;

1967: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;

1968: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;

1969: Orkestar Dobrivoja Stojanovića iz Majdanpeka;

1970: Orkestar Junuza Ismailovića iz Prekodolca;

1971: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;

1972: Orkestar Milovana Babića iz Krvavaca;

1973: Orkestar Milivoja Stanimirovića iz Krvavaca;

1974: Orkestar Boška Ostojića iz Zlakuse;

1975: Orkestar Boška Ostojića iz Zlakuse;

1976: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;

1977: Orkestar Radovana Babića iz Milićevog Sela;

1978: Orkestar Milovana Babića iz Krvavaca;

1979: Orkestar Tatomira Nikolića iz Užica;

1980: Orkestar Rake Kostića iz Lukova;

1981: Orkestar Svetozara Lazovića iz Ježevce (požeške);

1982: Orkestar Milovana Babića iz Krvavaca;

1983: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;

1984: Orkestar Jovice Ajdarevića iz Pavlovca;

1985: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;

1986: Orkestar Svetozara Lazovića iz Ježevce (požeške);

1987: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;

1988: Orkestar Jovice Ajdarevića iz Pavlovca;

1989: Orkestar Milovana Petrovića iz Dubokog;

1990: Orkestar Slobodana Salijejića iz Prekodolca;

1991: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;

1992: Orkestar Slobodana Salijejića iz Prekodolca;

1993: Orkestar Bobana Markovića iz Vladičinog Hana;

1994: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;

1995: Orkestar Slobodana Salijejića iz Prekodolca;

1996: Orkestar Milovana Petrovića iz Dubokog;

1997: Orkestar Milana Mladenovića iz Vranja;

1998: Orkestar Ekrema Sajdića iz Vranjske Banje;

1999: Orkestar Milovana Petrovića iz Dubokog;

2000: Orkestar Bobana Markovića iz Vladičinog Hana;

2001: Orkestar Milana Mladenovića iz Vranja;

2002: Orkestar „Vranjski biseri“ iz Vranja;

2003: Orkestar Dejana Petrovića iz Užica;

2004: Orkestar „Fejat Sejdić“ iz Vranja;

2005: Orkestar Nenada Mladenovića iz Vranja;

2006: Orkestar Demirana Čerimovića iz Vranja;

2007: Orkestar Demirana Čerimovića iz Vranja;

2008: Orkestar Bojana Ristića iz Vladičinog Hana;

2009: Orkestar Ekrema Mamutovića mlađeg iz Vranja;

2010: Orkestar Dejana Petrovića iz Užica;

2011: Orkestar Dejana Lazarevića iz Požege;

2012: Orkestar Barka iz Knjaževca;

2013: Orkestar Ekrema Mamutovića mlađeg iz Vranja;

2014: Orkestar Dejana Jevđića iz Rasne;

2015: Orkestar Nenada Mladenovića iz Vranja;

2016: Orkestar Bojana Ristića iz Vladičinog Hana;

2017: Orkestra Bojana Krstića iz Vladičinog Hana.

Najbolji trubač bira se, takođe, od Prvog sabora trubača (1961), a proglašava ga stručni žiri

1961: Desimir Perišić iz Goračića;

1962: Radovan Babić iz Milićevog Sela;

1963: Bakija Bakić iz Vranja;

→ Strana 3

Za Guču smo se pripremali čitavih 150 dana. Moju mahalalu i komšije u Vladičinom Hanu izludeli smo trubom: Bojan Krstić

BOJAN KRSTIĆ: Guča je moj san, jer živim za trubu

Posle završenog takmičarskog dela počelo je glasanje po evrovizijskom sistemu. U tom trenutku nisam bio u mogućnosti da ga pratim, jer su svi orkestri bili iza glavne pozornice. Nakon nekog vremena došao je jedan momak iz organizacije i počeo da proziva. Jednog momenta je došao i samo izgovorio *Bojan Krstić*. Ustao sam i krenuo da izađem na pozornicu i odjednom sam na video-bimu ugledao, ispisano velikim slovima, *pobednik Bojan Krstić*. Svaki put kada o tome nekom govorim ja se naježim. Iskreno, hteo sam da se srušim, ali mi je bog dao snage, pa sam u sebi izgovorio *hvala gospodu, došao je i moj dan, da svojim rukama podignem nagradu za najbolji orkestar u Guči* - još uvek uzbuđen, za *Danas* objašnjava Bojan Krstić, lider najboljeg prošlogodišnjeg orkestra.

Koliko vremena i energije ste vi i vaš orkestar uložili u pripreme za nastup na Dragačevskom saboru trubača prethodne godine?

- Pred odlazak na Sabor, ja i moj orkestar uložili smo ogromno vreme na probe i uvežbavanje; za taj izlazak na binu pripremali smo se čitavih 150 dana, odnosno pet meseci. Mogu slobodno da kažem da se nisam nadao pobeđi, iako sam znao da smo imali muzički izuzetno kvalitetan orkestar. Moram da naglasim da i nakon pobeđe na festivalu i dalje mnogo vremena ulažemo u probe. Moju mahalalu i komšije u Vladičinom Hanu izludeli smo trubom, ali moja porodica mora da podnese svaki napor kako bi u kuću doneli prave rezultate.

Mesto na jugu Srbije iz koga dolazite ima dugu tradiciju trubačkih orkestara. Od koga ste vi učili da svirate i koje su prve uspomene koje vas vežu za trubu?

- Moj Vladičin Han je veliko ime mog orkestra i svih trubača koji žive na jugu Srbije. Truba se u Hanu svira još od davne 1895. Trube su svirali moji pradedovi, pa sve tako u nizu dok ona nije došla i u moje ruke. Trubu je meni pokazivao moj otac Dragiša, učio me kako se drži u rukama, kako se svira, kako se uzima vazduh prilikom duvanja, kako se pisak stavlja pravilno na usnice. Što se prvih uspomena tiče, nikad neću zaboraviti kada je, dok sam još bio dete, jedne noći u našu kuću došao naš komšija Ljubiša poznatiji kao *Džin*, koga

je cela Guča volela, te rekao da će me ujutru povesti u Guču. U kući smo bili majka, sestra i ja, dok je otac već otišao u Dragačevo, gde je svirao sa svojim orkestrom. Cele noći sam bio budan i jedva čekao da svane, kako bi vozom krenuli ka Guči. Kad smo tamo stigli, zaprepastio sam se koliko je naroda došlo na sabor. Posle izvesnog vremena, naišao sam na oca koji je, kad me je ugledao, počeo da plače od sreće. Komšija Ljubiša me je upoznavao sa narodom, a ja sam kao mali trubač bio presrećan i mogao sam da poletim. Imao sam želju sve da vidim. Od te davne 1992. pa do dan danas, sve dajem i ostavljam samo da dođem do Guče.

Koliko vam je titula najboljeg trubačkog orkestra doprinela na prepoznatljivosti i u kojoj meri se povećao broj nastupa u zemlji i inostranstvu?

DEJAN LAZAREVIĆ:

Treba vremena za povratak na nekadašnji nivo

Rastao sam sa slikom u glavi kako se penjem na *trubački tron*. Mislim da je tu razlika između mene i generacije koja se sada takmiči. Ceo svoj život i odrastanje od trenutka kad sam počeo da sviram samo sam o tome mislio, i to je bila moja želja. Ne da se dokažem, ne da bih bio iznad drugih, već samo da osetim i proživim taj trenutak. Današnji dečaci ne znaju šta to znači i nikada neće saznati. Oni počinju da sviraju trubu iz drugih razloga, na žalost, manje vrednih, ali za njih najbitnijih. Novac je njihov motiv i preokupacija. Ne osećaj i želja, već samo novac. Ne kažem, i ja od toga živim i zara-

Saboru, te da ljudi koji su voleli trubu tu više nemaju šta da traže. Da li su vam organizatori promenili mišljenje zbog toga što je već drugu godinu zaredom akcenat na Saboru isključivo na trubačkoj muzici, bez estradnih zvezda?

- Da, kazao sam i stojim iza toga. Svako ko je posetio Sabor u proteklih deceniju i po svedok je te činjenice. Neki to neće priznaju iz straha, mislim na svoje kolege, a neki bi to glasno rekli ali više ne posećuju tu manifestaciju zbog najezde stranaca i evropskog festivalskog otpada koji tamo dolazi. Mislim da čuvena izreka *kasno Marko na Kosovo stiže* sve objašnjava. Treba vremena i mnogo rada da bi se Sa-

- Osvojiti titulu najboljeg orkestra na saboru u Guči u konkurenciji od devetnaest trubačkih sastava velika je stvar i veliki ponos. Konkretno, meni i mojoj porodici nagrada koju smo osvojili poboljšala je život. Koncerti i nastupi na festivalima se lagano nižu, ali sam svestan da ne može sve odjednom i da se karijera gradi godinama. Za mene je ključno da me ljudi prepoznaju gde god se pojavim. Takođe, veoma mi je drago što sam uspeo da ove godine sa svojom suprugom Žaklinom Petrović snimim pet novih pesama. Zajedno sa svojim orkestrom uradio sam muziku a ona je pisala tekstove, i mogu da se pohvalim da već imamo zakazane koncerte.

Šta biste poručili mladim trubačkim orkestrima koji sanjaju titulu šampiona u Guči?

- Želim da im poručim samo jedno: bez dugog i napornog vežbanja sa orkestrom se ne dolazi do titule najboljeg orkestra ili najboljeg trubača na Saboru. Guča je moj san, jer živim za trubu. ▲

Talenat ti otvara vrata za ulazak u nešto, ali sa vežbom je prostranstvo iza tih vrata beskonačno: Dejan Lazarević

đujem, ali to mi nikad nije bio primarni cilj. Do mog cilja došao sam i sa te strane sam ostvaren. Osećaj koji sam doživeo toliko puta ne može se platiti nikakvim parama. Jednostavno, to je ono što sam toliko želeo.

Šta je presudno za vrhunskog trubača, vežba ili talenat? Ili možda kombinacija to dvoje?

- Talenat je preduslov ali nije presudan. Vežba je ta koja donosi kvalitet i uspeh, kao i svemu. Talenat ti otvara vrata za ulazak u nešto, ali sa vežbom je prostranstvo iza tih vrata beskonačno.

Od koga ste dobili prvi instrument i da li ga i dan danas čuvate?

- Prvi instrument sam dobio od oca od koga sam sve naučio. Naravno da ga imam još uvek, to se ne sme otuđiti ni po koju cenu. Sa tim instrumentom je počeo prvi korak ka ostvarenju mog sna.

Prilikom prošlogodišnjeg razgovora kazali ste da se mnogo toga promenilo na

bor vratio na nekadašnji nivo. Mislim da je to misaona imenica za sve koji se bave istim. Neko, ne organizator direktno, ali po nečijim uputima, sistemski je razorio i srozao sabor i sve vezano za njega, do te mere da većina publike za koju je ta manifestacija bila kao crveno slovo u kalendaru sada ne zna ni kada počinje isti, a kako li sadržaj saborskog programa.

Koliko se danas saborska publika razlikuje od one koja je nekad dolazila u Guču? Postoje li i danas mladi koji odrastaju na izvornim trubačkim melodijama?

- Sadašnja publika ne dolazi na sabor trubača zbog uživanja i slušanja trube, već zbog osećaja slobode koju sam festival nosi sa sobom. To uključuje i alkohol, bahato ponašanje, kao i sve ono što im je dostupno. Vidite, ja ne znam ko je prošle godine pobedio na tom takmičenju. Ne samo ja, nego i većina kolega iz trubačkog sveta. Šta mislite, koji procenat publike zna i koliko ih zanima pobednik? Mislim da je broj poražavajuć. ▲

Nastavak sa strane 2

1964: Raka Kostić iz Lukova;
1965: Junuz Ismailović iz Prekodolca;
1966: Raka Kostić iz Lukova;
1967: Junuz Ismailović iz Prekodolca;
1968: Raka Kostić iz Lukova;
1969: Bakija Bakić iz Vranja;
1970: Bakija Bakić iz Vranja;
1971: Raka Kostić iz Lukova;
1972: Milovan Babić iz Krvavaca;
1973: Junuz Ismailović iz Prekodolca;
1974: Božidar Ajredinović iz Vranja;
1975: Junuz Ismailović iz Prekodolca;
1976: Milan Nikolić iz Grdelice;
1977: Dragan Veličković iz Grdelice;
1978: Radojko Vitezović iz Tubića;

1979: Ekrem Mamutović iz Vranja;
1980: Milovan Babić iz Krvavaca;
1981: Fejat Sejdić iz Bojnika;
1982: Božidar Ajredinović iz Vranja;
1983: Ekrem Mamutović iz Vranja;
1984: Slobodan Salijević iz Prekodolca;
1985: Svetozar Lazović iz Ježevce (požeške);
1986: Nenad Mamutović iz Vranja (promenio prezime u Mladenović);
1987: Slobodan Salijević iz Prekodolca;
1988: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
1989: Jovica Ajdarević iz Pavlovca;
1990: Ekrem Mamutović iz Vranja (promenio ime i prezime u Milan Mladenović);
1991: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
1992: Svetozar Lazović iz Ježevce (požeške);
1993: Slobodan Salijević iz Prekodolca;
1994: Milovan Petrović iz Dubokog;
1995: Svetozar Lazović iz Ježevce (požeške);
1996: Nenad Mladenović iz Vranja;
1997: Slobodan Salijević iz Prekodolca;
1998: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
1999: Nenad Mladenović iz Vranja;
2000: Elvis Ajdinović iz Surdulice;
2001: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
2002: Elvis Ajdinović iz Surdulice;
2003: Nenad Mladenović iz Vranja;
2004: Veljko Ostojić iz Zlakuse;
2005: Dejan Lazarević iz Požege;
2006: Veljko Ostojić iz Zlakuse;
2007: Ekrem Mamutović iz Vranja;
2008: Dejan Lazarević iz Požege;
2009: Dejan Petrović iz Duboke;
2010: Ekrem Mamutović mlađi iz Vranja;
2011: Elvis Ajdinović iz Surdulice;
2012: Veljko Ostojić iz Zlakuse;
2013: Kristijan Azirović iz Bojnika;
2014: Saša Krstić iz Zagužanja;
2015: Saša Krstić iz Zagužanja;
2016: Saša Krstić iz Zagužanja;
2017: Janko Jovanović iz Požege.

Prva nagrada publike - Zlatna truba, od Četvrtog sabora trubača (1964), dodeljuje žiri publike

1961-1963: Nije dodeljivana;
1964: Srećko Obradović iz Rtija;
1965: Stanko Glavonjić iz Goračića;
1966: Radovan Babić iz Miličevog Sela;

Nastavak sa strane 3

1967: Nije dodeljena;
 1968: Durmiš Saćipović iz Dugojnice;
 1969: Milivoje Stanimirović iz Krvavaca;
 1970: Milivoje Stanimirović iz Krvavaca;
 1971: Milivoje Stanimirović iz Krvavaca;
 1972: Milivoje Stanimirović iz Krvavaca;
 1973: Milovan Babić iz Krvavaca;
 1974: Ekrem Mamutović iz Vranja;
 1975: Milovan Babić iz Krvavaca;
 1976: Radojko Vitezović iz Tubića;
 1977: Miloš Perišić iz Goračica;
 1978: Milovan Babić iz Krvavaca;
 1979: Dragan Ignjić iz Užica;
 1980: Svetozar Lazović iz Ježevce (požeške);
 1981: Božidar Ajredinović iz Vranja;
 1982: Fejat Sejdić iz Bojnika;
 1983: Boško Ostojić iz Zlakuse;
 1984: Milovan Petrović iz Dubokog;
 1985: Boško Ostojić iz Zlakuse;
 1986: Slobodan Salijević iz Prekodolca;
 1987: Ranko Jovanović iz Dljina;
 1988: Milovan Petrović iz Dubokog;
 1989: Milija Milić iz Bajine Bašte;
 1990: Milija Milić iz Bajine Bašte;
 1991: Danilo Obradović iz Rtiju;
 1992: Radojko Vitezović iz Tubića;
 1993: Milovan Petrović iz Dubokog;
 1994: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
 1995: Vidoje Filipović iz Miličevog Sela;
 1996: Aco Novković iz Zagužanja;
 1997: Milovan Petrović iz Dubokog;
 1998: Milija Milić iz Bajine Bašte;
 1999: Radiša Vitezović iz Tubića;
 2000: Dragan Lazović iz Ježevce;
 2001: Gvozden Rosić iz Rtiju;
 2002: Miloško Đurić iz Požege;
 2003: Dejan Lazarević iz Požege;
 2004: Srđan Azirović iz Bojnika;
 2005: Dejan Petrović iz Užica;
 2006: Dragan Ignjić iz Užica;
 2007: Dejan Lazarević iz Požege;
 2008: Dejan Lazarević iz Požege;
 2009: Dejan Petrović iz Duboke;
 2010: Dejan Petrović iz Užica;
 2011: Dejan Jevđić iz Rasne;
 2012: Dejan Jevđić iz Rasne;
 2013: Dejan Jevđić iz Rasne;
 2014: Goran Ranković iz Guče;
 2015: Bojan Krstić iz Vladičinog Hana;
 2016: Marko Gligorić iz Duba kod Bajine Bašte;
 2017: Ivan Jovanović iz Užica.

IZ GODINE U GODINU

Prvi sabor, 14. oktobra 1961, oko 10.000 posetilaca;
Drugi sabor, od 15. do 17. septembra 1962, oko 12.000;
Treći sabor, od 7. do 10. septembra 1963, oko 13.000;
Četvrti sabor, od 12. do 13. septembra 1964, oko 15.000;
Peti sabor, od 4. do 5. septembra 1965, oko 15.000;
Šesti sabor, od 17. do 18. avgusta 1966, oko 15.000;
Sedmi sabor, od 2. do 5. septembra 1967, oko 17.000;
Osmi sabor, od 31. avgusta do 1. septembra 1968, oko 17.000;
Deveti sabor, od 30. do 31. avgusta 1969, oko 19.000;
Deseti sabor, od 30. avgusta do 6. septembra 1970, oko 30.000;
Jedanaesti sabor, od 2. do 5. septembra 1971, oko 25.000;
Dvanaesti sabor, od 1. do 3. septembra 1972, oko 22.000;
Trinaesti sabor, od 31. avgusta do 2. septembra 1973, oko 20.000;
Četrnaesti sabor, od 30. avgusta do 1. septembra 1974, oko 23.000;
Petnaesti sabor, od 29. do 30. avgusta 1975, oko 25.000;
Šesnaesti sabor, od 27. do 29. avgusta 1976, oko 45.000;
Sedamnaesti sabor, od 26. do 29. avgusta 1977, oko 56.000;
Osamnaesti sabor, od 1. do 3. septembra 1978, oko 60.000;
Devetnaesti sabor, od 24. do 26. avgusta 1979, oko 80.000;

➔ Strana 5

SLOBODAN JOLOVIĆ: Sabor se vraća tradiciji, trubi i trubačima

Uvođenje u program Sabora koncerata estradnih zvezda bilo je nužno zlo. Zbog nedovoljnih finansijskih sredstava za ulaganje u saborsku infrastrukturu u Guči morali smo da pribegnemo njegovoj komercijalizaciji. Zahvaljujući i tome, sagradili smo mostove, uredili korito reke Bjelice, izgradili puteve i pešačke staze, javnu rasvetu, zgradu *Načelstva*, motel i veliki broj objekata u *Sportsko rekreativnom centru* gde se održava finalno takmičenje. Takođe, rekonstruisali smo *Muzej trube* i *Dom kulture*, izgradili sanitarne čvorove i mnogo toga što je podiglo naš i državni ugled kod posetilaca. Vraćanje Sabora tradiciji, trubi i trubačima, drugim rečima njegovim korenima, naišlo je na odobravanje šire javnosti. Naravno, ima i onih koji razmišljaju na drugačiji način, ali njih je mali broj - objašnjava za *Danas* predsednik *Saborskog odbora* Slobodan Jolović.

● **Od 2010. do danas, u Guči je podignut nivo saobraćajne infrastrukture kao i komunalnih usluga. Imajući u vidu da se varošica svake godine u tom smislu razvija, šta možemo očekivati u budućnosti?**

- Da ne zvuči maliciozno, imam utisak da je u vreme dok sam ja bio predsednik opštine najviše toga izgrađeno i krivo mi je što se to ne održava kako treba. Postoje ljudi koji stalno podmeću klipove u točke i ometaju realizaciju projekata u ovoj varošici samo zbog toga što su oni deo onoga što ja nisam stigao da završim i što sam uticao da se sredstva obezbeđe. Toliko su obuzeti mržnjom i zavišću da su postali slepi kod očiju i na svaki način se bore da sve uruše. Jedan od takvih projekata je i završetak objekata namenjenih ishrani, smeštaju, sportu i rekreaciji vredan 22 miliona dinara, koji sufinansira *Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija*. Cilj je da se popune smeštajni kapaciteti u *Domu trubača* preko cele godine i podigne nivo usluga. Formirali smo sopstveno (opštinsko) privredno društvo koje će svoje usluge ponuditi i izvođaču radova na deonici autoputa *K-11*, od Prekljine do Požege.

● **Godinama unazad jedan ste od ključnih ljudi za organizaciju Sabora. Šta za vas lično predstavlja najveći izazov svake godine kad se Sabor završi i počnu pripreme za naredni?**

- Ovo mi je jedanaesta godina kako se neposredno bavim tehničkom organizacijom ove manifestacije, sa prekidom, zbog *nasilne* promene vlasti od 2012. do 2015, kada je zabeležen pad u poseti. Vratio sam se u njegovu organizaciju sa željom da pomognem znanjem i iskustvom da se ponovo podigne i mislim da smo u tome uspeali, uprkos tome što ima onih koji bi je urušili kako bi politički profitirali. Nisam neko ko odlučuje o budućnosti ove manifestacije ali sam spreman da pomognem. Prvenstveno, smatram da je treba pripremati za 60. jubilarini Sabor 2020. godine. Treba izvršiti pritisak na državu da još više uloži u putnu infrastrukturu,

Da nije Sabora za Guču gotovo niko ne bi znao da postoji: Slobodan Jolović

turu, a programske sadržaje pojačati koncertima najpoznatijih svetskih i naših trubača. I ne samo to.

● **Ko će ove godine imati čast da podigne saborsku zastavu, a ko privilegiju da bude domaćin sabora?**

- Čast da podigne saborsku zastavu i otvori 58. Dragacevski sabor trubača u Guči, u četvrtak 9. avgusta u 11 sati, pripala je ministru Nenadu Popoviću, koji je jednoglasnom odlukom *Saborskog odbora* izabran za domaćina ovogodišnjeg Sabora. On će to učiniti zajedno sa ambasadorom Ruske Federacije Aleksandrom

Čepurinom u prisustvu mnogih zvaničnika, domaćih i stranih gostiju, predstavnika državne i lokalnih vlasti i medija, uz tradicionalnu zdravicu, i saborsku himnu *Sa Ovčara i Kablara* koju će izvesti pobednik prošlogodišnjeg Sabora trubača, Janko Jovanović i prangije.

● **Sa svakim narednim saborom, broj stranih gostiju se uvećava. Iz kojih zemalja tradicionalno dolazi najveći broj gostiju i koliko se radi na promociji festivala u inostranstvu?**

- Prošle godine smo imali značajno povećanje stranih gostiju. Kroz Guču su u

poslednjih pola veka prošle dve Srbije. Gosti nam dolaze sa svih kontinenata sveta, zabeležili smo ih iz 103 zemlje. Najviše iz zemalja bivše Jugoslavije i okruženja, ali i iz Italije, Nemačke, Austrije, Rusije, Poljske, Kine, Amerike, Francuske, Engleske, Španije, Portugalije, Holandije, Švajcarske. Za sabor se zna u svetu. Promovišemo ga na više načina, posredstvom televizije i drugih medija, sajta, a promoviše ga i naša Turistička organizacija na mnogim sajmovima u inostranstvu.

● **Da li se sećate kada ste po prvi put u životu došli na Sabor i šta on za vas lično predstavlja?**

- Bio sam na svim dosad održanim Saborima, od 1961. do danas. Sećam se prvog kao da je juče bio. U porti crkve Svetog arhangela Gavrila, četiri orkestra iz Dragačeva i nekoliko hiljada posetilaca. Baba me odvela. Bio sam dete i tad sam prvi put ušao u crkvu ispred koje je bila bina na kojoj se održavalo takmičenje. Na moju inicijativu izgradili smo i spomen obeležje na kružnom toku na ulasku u Guču prvom pobedniku Sabora Desimiru Perišiću iz Goračića. Od tada sam tu stalno. Uzeo sam i odsustvo u vojsci da bih došao na Sabor. Zbog želje da se njegovi sadržaji i organizacija stalno unapređuju, da Sabor večno traje, kao i mnogi drugi, doživljavao sam mnoge nepravde. Proveo sam gotovo ceo svoj životni i radni vek u Guči i za Guču i živio za ovaj Sabor. Da nije njega, za Guču gotovo niko ne bi znao da postoji.

Velikog prijatelja Srbije Mariju Zaharovu ugostićemo u tradiciji najboljih domaćina iz Guče

Foto: Miloš Perić

NENAD POPOVIĆ: U Guči se spoznaje sva širina srpske duše

Kao domaćin Sabora osećam se veoma ponosnim - titula domaćina Sabora u Guči izuzetno je velika čast, jer je ovaj festival, koji promoviše srpsku trubu i etno muziku, jedan od najvećih u svetu. Brazil ima karneval u Rio de Žaneiru, Nemci imaju Oktobar fest u Minhen, a mi Srbi imamo Sabor trubača u Guči. Ne samo da je ta varošica promovisala zvuk trube i narodni melos kao vrhunsku umetnost na svim meridianima, već su se na takmičenjima orkestara u Guči iskalili legendarni trubači, od Feata Sejdića, preko Dejana Petrovića, do Bobana Markovića. Počeli su pod šatorima u Guči, a završili u najvećim koncertnim dvoranama sveta, od Moskve do Berlina, od Pariza do Njujorka - kaže za *Danas* Nenad Popović, ministar za inovacije i tehnološki razvoj.

Često putujete u Rusiju. Koliko su u toj zemlji upoznati sa Saborom trubača u Guči i da li se trudite da i sami pronosite dobar glas o festivalu?

- Naša braća Rusi su, naravno, čuli za Guču i srpsku trubu, a ja svojim prijateljima širom Rusije često poklanjam diskove sa muzikom najboljih orkestara iz Guče i govorim im o gostoljubivoj atmosferi pod planinom Jelicom. Pričam im šta znači zvuk trube za nas, Srbe. Uz taj zvuk smo se borili sa slobodu, veselili i tugovali. Truba je zvuk naše istorije i naše budućnosti, naših najdubljih emocija.

Da li kao domaćin sabora pripremate neki poseban doček za portparolku ruskog Ministarstva spoljnih poslova Mariju Zaharovu?

- Velikog prijatelja Srbije Mariju Zaharovu ugostićemo u tradiciji najboljih domaćina iz Guče. Poseta Zaharove Srbiji i Guči je još jedan dokaz izuzetnih prijateljskih i bratskih odnosa Srbije i Rusije, koji se ne odvijaju samo prilikom diplomatskih susreta. Ove godine smo pozvali i ruskog ambasadora Čepurina da podigne zastavu na otvaranju Sabora. Zato je za mene odluka da budem domaćin Sabora u Guči, baš u ovom trenutku, kad se borimo da očuvamo državnu celovitost na Kosovu, uz ogromnu pomoć Rusije, prepuna simbolike. Želim svim srcem da ovaj sabor bude najposećeniji dosad i da predstavi Srbiju onakvom kakva jeste. Radom, gostoljubivom i ponosnom, otvorenom za goste iz celog sveta.

Srbija polako ali sigurno postaje zemlja festivala. Exit, Lav fest, Bir fest, Arsenal fest kao i mnogi drugi svake godine okupljaju na desetine, pa i stotine hiljada ljudi. Šta je ono što Sabor trubača u Guči izdvaja od svih ostalih?

- Svaki od ovih festivala izuzetno je značajan za Srbiju, ali samo u Guči, pred više stotina hiljada ljudi, uz zvuke trube koju sviraju srpski orkestri, možete da osetite koliko je široka srpska duša. Zato dolazi toliko stranaca. U Guči nas najbolje upoznaju. I ko jednom dođe i zavrta mu truba na uvo, taj dolazi zauvek.

Nastavak sa strane 4

Dvadeseti sabor,
od 29. do 31. avgusta 1980, oko 100.000;
Dvadeset prvi sabor,
od 28. do 30. avgusta 1981, oko 100.000;
Dvadeset drugi sabor,
od 27. do 29. avgusta 1982, oko 95.000;
Dvadeset treći sabor,
od 26. do 28. avgusta 1983, oko 100.000;
Dvadeset četvrti sabor,
od 24. do 26. avgusta 1984, oko 97.000;
Dvadeset peti sabor,
od 23. do 25. avgusta 1985, oko 105.000;
Dvadeset šesti sabor,
od 22. do 24. avgusta 1986, oko 101.000;
Dvadeset sedmi sabor,
od 21. do 23. avgusta 1987, oko 98.000;
Dvadeset osmi sabor,
od 26. do 28. avgusta 1988, oko 108.000;
Dvadeset deveti sabor,
od 25. do 27. avgusta 1989, oko 100.000;
Trideseti sabor,
od 24. do 26. avgusta 1990, oko 110.000;
Trideset prvi sabor,
od 23. do 25. avgusta 1991, oko 95.000;
Trideset drugi sabor,
od 21. do 23. avgusta 1992, oko 95.000;
Trideset treći sabor,
od 20. do 22. avgusta 1993, oko 90.000;
Trideset četvrti sabor,
od 26. do 28. avgusta 1994, oko 93.000;
Trideset peti sabor,
od 25. do 27. avgusta 1995, oko 160.000;
Trideset šesti sabor,
od 23. do 25. avgusta 1996, oko 120.000;
Trideset sedmi sabor,
od 22. do 24. avgusta 1997, oko 130.000;
Trideset osmi sabor,
od 21. do 23. avgusta 1998, oko 170.000;
Trideset deveti sabor,
od 20. do 22. avgusta 1999, oko 190.000;
Četrdeseti sabor,
od 24. do 27. avgusta 2000, oko 400.000;
Četrdeset prvi sabor,
od 23. do 26. avgusta 2001, oko 200.000;
Četrdeset drugi sabor,
od 8. do 11. avgusta 2002, oko 200.000;
Četrdeset treći sabor,
od 7. do 10. avgusta 2003, oko 250.000;
Četrdeset četvrti sabor,
od 5. do 8. avgusta 2004, oko 300.000;
Četrdeset peti sabor,
od 1. do 7. avgusta 2005, oko 400.000;
Četrdeset šesti sabor,
od 30. jula do 3. avgusta 2006, oko 500.000;
Četrdeset sedmi sabor,
od 5. do 9. avgusta 2007, oko 500.000;
Četrdeset osmi sabor,
od 6. do 10. avgusta 2008, oko 500.000;
Četrdeset deveti sabor,
od 5. do 9. avgusta 2009, oko 600.000;
Pedeseti sabor,
od 13. do 22. avgusta 2010, oko 800.000 posetilaca;
Pedeset prvi sabor,
od 8. do 14. avgusta 2011, oko 700.000;
Pedeset drugi sabor,
od 6. do 12. avgusta 2012, oko 500.000;
Pedeset treći sabor,
od 5. do 11. avgusta 2013, oko 450.000;
Pedeset četvrti sabor,
od 6. do 10. avgusta 2014, oko 450.000;
Pedeset peti sabor,
od 3. do 9. avgusta 2015, oko 400.000;
Pedeset šesti sabor,
od 10. do 14. avgusta 2016, oko 300.000 posetilaca;
Pedeset sedmi sabor,
od 9. do 13. avgusta 2017, oko 300.000 posetilaca.

Majstori trube

Za zvanje Majstora trube potrebne su tri pobjede na Saboru, ili dve pobjede i navršenih 50 godina života, odnosno šest decenija života i najmanje 20 godina učešća na finalnom takmičenju u Guči

Završni majstorski ispit, ustanovljen u mnogim zanimanjima, koji daje *Majstorsko pismo* kao ozakonjenu potvrdu za dalju delatnost, postoji i u Guči za narodne trubače. Dobijanje zvanja *Majstora-trubača* moguće je samo u okrilju Dragačevskog sabora. Nova pravila po kojima se postaje *Majstor trube* podrazumeva tri pobjede na Saboru u Guči, ili dve pobjede i navršenih 50 godina života, odnosno šest decenija života i najmanje 20 godina učešća na finalnom takmičenju u dragačevskoj varošici. Nosilac zvanja *Šampion Guče* kad navrš 65 godina, biće predložen za nacionalnu penziju ako je nije stekao po drugom osnovu.

Kompozitor Zoran Hristić, dugogodišnji član stručnog žirija, na zgradi *Centra za kulturu i sport* u Guči, otkrio je 1996. spomen-obeležje

majstorima trube - mermerna ploča na kojoj se dopisuju imena novih majstora.

Svake godine, na finalnom takmičenju, proglašavaju se novi majstori, kojima se, „za nadahuto umeće sviranja na takmičenju duvačkih orkestara Srbije“, dodeljuje *Majstorsko pismo*, uz prigodnu saborsku značku i nagradu. Prvi majstori Sabora trubača proglašeni su 1991 - Desimir Perišić (trubač), Radovan Babić (trubač), Bakija Bakić (trubač), Milan Nikolić (trubač), Dragan Veličković (trubač), Raka Kostić (trubač), Junuz Ismailović (trubač), Fejat Sejdić (trubač), Milovan Babić (trubač), Boško Ostojić (trubač), Milivoje Stanimirović (trubač) i Tatomir Nikolić (tenorisza). Godine 1994. dodati su - Radojko Vitezović (trubač), Milan Mladenović/Ekrem Mamutović (trubač), Svetozar Lazović (trubač), Ne-fail Ismailović (bubnjar), Demko Ajdinović

(bubnjar), Savo Mladenović (basista), Jovica Salimović (basista), Aca Maksutović (tenorista) i Slobodan Salijević (trubač), a godinu dana kasnije - Jovica Ajdarević (trubač), Milovan Petrović (trubač) i Boban Marković (trubač). Godine 1996. to su bili - Srećko Obradović (trubač), Durmiš Saćipović (trubač), Goran Maksutović (tenorista), Božidar Ajredinović (trubač), Božidar Luković (basista) i Miloš Perišić (trubač); 1997 - Saša Ališanović (basista); 1999 - Milija Milić (trubač) i Jakov Radojičić (basista); 2000 - Nenad Mladenović (trubač); 2005 - Živorad Bajramović

(tenorista); 2006 - Dejan Petrović (trubač); 2008 - Demiran Čerimović (trubač), Dejan Lazarević (trubač) i Radoje Šmakić (basista); 2009 - Čerim Bećirović (basista); 2010 - Gvozden Rosić (trubač) i Ekrem Mamutović Junior (trubač); 2011 - Dragan Ignjić (trubač); 2012 - Elvis Ajdinović (trubač); 2013 - Veljko Ostojiću (trubač) i Aleksandar Jović (basista); 2014 - Aleksandar Aca Novković (trubač), Milojko Đurić Beko (trubač), Vidoje Filipović (trubač) i Dejan Jevđić (trubač); 2016 - Miloš Veličković (trubač) i 2017 - Saša Ristić (trubač) i Božidar Nikolić Donja (trubač). ▲

Muzej trube: Zahvalnost ideji osniva

Institucija posvećena istorijatu Dragačevskog sabora trubača u Guči, *Muzej trube* za posetioce je otvoren 2010. godine i nalazi se u blizini *Spomenika trubaču*. Muzej je smešten u zgradi nekadašnje osnovne škole, a njegovu stalnu postavku na spratu čine instrumenti majstora trube koji su svoju slavu stekli pobedom na Dragačevskom saboru trubača.

Kada je 14. oktobra davne 1961. održano prvo takmičenje seoskih trubača iz Dragačeva, niko nije mogao da pretpostavi da će sabor prerasti u muzičku manifestaciju svetskog glasa, koju godišnje poseti i do 300.000 ljudi.

Dok nas vodi pored zidova na kojima je oslikan razvojni put Sabora od početka pa do današnjeg dana, direktor Turističke organizacije *Dragačevo* Vukašin Dramlić objašnjava da je *Muzej trube* osnovan kako bi se slikom, rečju i izloženim eksponatima sačuvali od zaborava značajni događaji vezani za ovu manifestaciju, te kako bi se oni predstavili domaćoj i svetskoj javnosti. Takođe, prema njegovim rečima, *Muzejom* se izražava zahvalnost samoj ideji osnivanja Sabora trubača, kao i članovima njegovog prvog organizacionog odbora. Dramlić se osvrnuo i na priču kako su prve trube stigle u Srbiju.

- Miloš Obrenović je jednog dana na svom dvoru rekao „neću više da slušam turske zurle, već normalnu muziku“. Potom je pozvao izvesnog Šlezingera, Čeha iz tadašnje Austro-Ugarske, da podučava muzičare. Naredio je da se iz svake nahije pošalju ljudi koji znaju da sviraju kako bi učili trubu, od kojih je kasnije osnovana *Knjaževsko-serbska banda*, to jest bend koji su činili duvači - objašnjava Dramlić.

On ističe da su prve trube Dragačevci donosili kao trofeje iz raznih ratova i bojeva što pokazuje da su, pored toga što su vrhunski muzičari, i hrabri ratnički narod. ▲

POSEBNO IZDANJE LISTA DANAS

Urednik: Dragan Stošić; **Tekst:** Miloš D. Miljković i Vojkan Ristić; **Fotografije:** Arhiv Centra za kulturu i sport Guča; **Korektura:** Ana Rončević; **Prelom:** Branislav Bešević.

58. Sabor trubača u Guči, od 9. do 12. avgusta 2018.

PROGRAM

SREDA, 8. AVGUST

- VEČERNJI program na ulicama Guče, od 20 sati;

ČETVRTAK, 9. AVGUST

- SABOR se otvara kod Spomenika trubaču u 11 sati;
- PRESS konferencija u zgradi Sreskog načelstva u 12;
- IZLOŽBA u Muzeju trube (MT), otvaranje novih postavki u 12;
- SABORSKI sajam turizma u dvorištu MT, otvaranje u 12;
- SAJAM knjiga u dvorištu MT, otvaranje u 13;
- SAJAM privrede, otvaranje u 14;
- KULTURNO-UMETNIČKI program na Pozornici u centru od 16;
- TAKMIČENJE mladih trubačkih orkestara na Pozornici u centru od 17;
- KONCERT pobednika Sabora 2017. na Glavnoj pozornici na stadionu od 20;
- MAJSTORI TRUBE sviraju na Pozornici na stadionu od 21 sat.

PETAK, 11. AVGUST

- TRUBAČKA budilica na ulicama u 7 sati;
- NARODNI višebor, tradicionalno sportsko takmičenje od 13;

- KULTURNO-UMETNIČKI program na Pozornici u centru od 15;
- DEFILE učesnika programa ulicama Guče od 17;
- GENERALNA proba finalnog takmičenja od 19;
- KONCERT majstora trube na Pozornici na stadionu od 21 sat;
- PONOĆNI KONCERT finalista 58. Sabora od 23 sata;

SUBOTA, 12. AVGUST

- TRUBAČKA budilica ulicama Guče u 7 sati;
- DEFILE takmičara i učesnika u programu i improvizacija stare dragačevske svadbe ulicama Guče od 13;
- KULTURNO-UMETNIČKI program na Pozornici u centru od 14;
- TAKMIČENJE zdravčara i izbor najlepše narodne nošnje na Pozornici u centru od 15;
- KULTURNO-UMETNIČKI program, nastavak na Pozornici u centru od 16;
- KONCERT majstora trube od 19;
- FINALNO takmičenje seniorskih orkestara na Pozornici na stadionu od 20;
- KONCERT pobednika 58. Sabora na Pozornici na stadionu od 23 sata;

NEDELJA, 13. AVGUST

- TAKMIČENJE majstora trube od 18 sati;
- KONCERT iznenađenja na Pozornici na stadionu od 21 sat.

Svadba u Guči

vanja sabora

КЊАЗ МИЛОШ
1811

ЧУВАР
ТРАДИЦИЈЕ И ПОНОСА

КЊАЗ НИЈЕ ВОДА
ТО ЈЕ НАШ ПОНОС

КЊАЗ МИЛОШ 1811
ГАЗИРАНА
ПРИРОДНА МИНЕРАЛНА ВОДА
1.75L

JOVAN KOVAČEVIĆ: Truba najbolje zvuči u Guči

Dragačevski sabor trubača u Guči, započet na Pokrov Presvete Bogorodice 1961, u porti hrama Svetog arhangela Gavrila, ove godine održaće se od 9. do 12. avgusta, narodni i trubački, ali ne samo trubački, jer sabor je decenijama najpoznatija, najpopularnija i najposećenija manifestacija umetničkog izvornog narodnog stvaralaštva u Srbiji i jedinstveno takmičenje samoukih narodnih umetnika u oblasti trubačke muzike. Sabor je manifestacija narodne tradicionalne umetnosti u svim oblastima: pevanja u glas (pevačke grupe), tradicionalne igre (folklor), slikarstva (kolonije naivnih slikara i vajara) i kulinarske umeš(t)nosti; to je priredba na kojoj se prikazuju i čuvaju od zaborava naši običaji (raskošna, duhovita i mrsna običajna dragačevska svadba, najlepša ženska i muška narodna nošnja, tkačka umetnost, zdravice običajne i saborske...) i stare atletske discipline: rvanje u kosti (uhvatiš kako znaš i umeš, ali sportski, i baciš o ledinu), bacanje kamena sa ramena, skakanje iz mesta (uvis preko motke, udalj preko štapa), gađanje kroz prsten jabuke; prangije da označe da je počelo kad zagrmi dvesta truba, prangije budilice, da se ne uspavaš i ne propustiš jutarnju kafu i hladnu rakiju i slatko, da na vreme ručaš zajedučki čevap, svadbarski kupus, jagnjetinu, prasetinu sa ražnja, proju, lepinju, sir i kajmak dragačevski... Ukratko: Dragacevski sabor trubača u Guči je, u pravom smislu sabor - okupljanje naroda, a potka i osnova svih događanja su gostoprimitstvo i široka duša Dragacevaca - kaže za *Danas* direktor Kulturnog centra opštine Lučani Jovan Kovačević.

Za razliku od ostalih festivala, odrekli ste se značajnih prihoda od naplate ulaznica na koncerte kao i parking. Da li će i ubuduće za vas dobar provod posetilaca biti ispred komercijalnog interesa?

Dragačevski sabor trubača u Guči je najveća i najznačajnija manifestacija te vrste u Dragacevu, bogami i u Srbiji: Jovan Kovačević

- Nikad nam nije bio najvažniji finansijski efekat i zarada prilikom organizacije Sabora, već prvenstveno nastojanje da se Sabor dobro organizuje i gosti domaćinski prime i isprate zdravi i zadovoljni. Sabor pravimo ne samo za sebe, već i za naše goste, koje želimo da dočekamo u Guči svake godine u sve većem broju, i tako se ponašamo, jer odavno znamo: truba najbolje zvuči u Guči. Nikada u Guči nismo naplaćivali ulaz, samo parking za vozila na 10 hektara koje smo tada zakupljivali i plaćali. Nikad se u Guči nije plaćao pa neće ni ove godine ulaz na koncerte i prisustvo programskim sadržajima, a parking na javnim površi-

nama će takođe biti besplatan. Organizator je ostavio mogućnost vlasnicima privatnih parcela da, uz poštovanje zakonskih propisa, mogu organizovati parking bez ili uz naplatu primerene dnevne naknade, jer opština ne raspolaže sa optimalnim javnim površinama za parkiranje vozila.

Koje novitete u odnosu na prošlogodišnji Sabor mogu očekivati posetioci ove godine?

- Tradicija i truba - bez kompromisa. To je primarno kad je sadržaj programa Dragacevskog sabora trubača u Guči u pitanju.

Okosnica sabora su takmičarske i revijalne trubačke priredbe ali uvek ima nešto drugo, novo, u odnosu na prethodnu godinu i uvek su to aktuelni povodi. Ove godine je to obeležavanje stogodišnjice završetka *Velikog rata*, scensko muzičkom priredbom *Srbija 1914 - 1918: Stradanje i slava*, u petak, 10. avgusta na pozornici Kulturnog centra, koju će pratiti likovna izložba posvećena dragačevskim nosiocima *Karadordjeve zvezde*. U goste će nam doći prijatelji i saborovati sa nama, gosti iz Makedonije, Republike Srpske, Slovenije, Poljske...

Koliko ljudi za vreme sabora u Kulturnom centru „neće spavati“ kako bi sve proteklo u najboljem redu?

- Sabor je vrlo kompleksan i višeslojni događaj u kome učestvuje više od 1.100 neposrednih izvođača: trubača, guslara, igrača, narodnih pevača, slikara, vajara, govornika, rabadžija, fijakerista, soji su svi odreda amateri, kao i ljudi koji su angažovani za pružanje neophodnih usluga po ugovoru, u odgovarajućem postupku, poput минера za prangije i vatromet, drugih stručnjaka i tehničara svake vrste, čuvara, kafe kuvara, prevodilaca, konferansijea, voditelja, glumaca... Organizacija sabora vidi se tek iznutra, pa deset zaposlenih, pored tekućih poslova, tokom cele godine, od sabora do sabora, radi na pripremi programskih sadržaja Dragacevskog sabora trubača u Guči, a u vreme samog Sabora, nosimo se i rešavamo sve poslove, da sve prođe kako treba i čim se Sabor završi, planiramo pripreme za sledeći.

Zbog čega se onaj koji jednom dođe u Guču, njoj uvek ponovo vraća?

- To je sam sabor - spontano okupljanje naroda. Niko nije došao samo jednom, tu se vidi ko smo, kakvi god da smo - naši smo. Mislim da su Dragacevci tipični predstavnici našeg naroda, to je ljubav prema sopstvenom narodu i zemlji Srbiji, tu se napajamo rodoljubljem, to je emocija koja jača, iz godine u godinu. Zato su već decenijama naša poruka i poziv - *Dobro došli - dobrima došli*.

Ko je ove godine zadužen za produkciju i koja će televizija prenositi 58. Dragacevski sabor trubača u Guči?

- Produkcija i marketing ovogodišnjeg Sabora, poverena je ovlašćenom ugovaraču, izabranom u odgovarajućoj proceduri nabavke tih usluga, odnosno RTV *Suncu* iz Arandelovca, a TV *Pink* je ekskluzivni medijski partner 58. Dragacevskog sabora trubača u Guči i oni će se postarati da gledaoci koji nisu mogli da dođu u Guču, na najbolji mogući način, dožive atmosferu pozornica, šatri i ulica trubačke prestonice.

Šta gosti, pored sabora, mogu posetiti u Dragacevu?

- Dragacevski sabor trubača u Guči je najveća i najznačajnija manifestacija te vrste u Dragacevu, bogami i u Srbiji, ali Kulturni centar organizuje i druge, lokalne manifestacije: *Raspevano Dragacevo* na Treći Vaskrs, koja traje takođe 58. godina neprekidno, kao i *Sabor rokenrola*, 20 avgusta u Lučanima, koji je tek četvrti ove godine, ali sa potencijalom da traje. Ali, namernici koje put nanese u Dragacevo, koje je sinonim za opštinu Lučani, a pokriva skoro ceo okrug Dragacevski iz vremena kneza Miloša, mogu videti brojne nepokretne kulturno-istorijske spomenike i druge znamenitosti: *Muzej trube*, *Spomenik trubaču*, hram i portu crkve Svetog arhangela Gavrila, gde je i održan prvi Dragacevski sabor trubača u Guči davne 1961, ali o tome vam je više govorio direktor Turističke organizacije *Dragacevo*, koja brine o promociji turizma u našem kraju.

VUKAŠIN DRAMLIĆ:

Posetioци iz Guče nose najlepše uspomene

Pored promotivnih aktivnosti, Turistička organizacija će se kao i prethodnih godina pobrinuti za smeštaj, s tim da je ove godine novina to što nećemo praviti naš kamp, već ćemo okupiti najveće kampove koji postoje u Guči i objedinili njihovu ponudu - kaže za *Danas* Vukašin Dramlić, direktor Turističke organizacije Dragačevo.

On objašnjava da se Turistička organizacija na taj potez odlučila kako bi posetioци mogli da odvoje kvalitetne kampove od onih manje kvalitetnih, te kako bi turisti koji dođu u Guču iz nje poneli samo najlepše uspomene. Dramlić navodi da će, kao svake godine, na nekoliko lokacija u Guči biti postavljeni info pultovi, gde će svi posetioци mo-

ći da dobiju informacije ne samo o saboru, već o kompletnoj turističkoj ponudi Opštine Lučani.

- U pred-saborskom periodu, Turistička organizacija *Dragačevo* obavila je niz promotivnih aktivnosti u zemlji i inostranstvu. Bili smo u Trebinju, Temišvaru, Ljubljani kao i ostalim gradovima širom Srbije i regiona. Takođe, uradili smo i *bilbord kampanju*, koja je i sada u toku. Na svim važnijim putnim pravcima širom Srbije postavili smo bilborde kojima pozivamo posetioce da posete Dragačevski sabor trubača - navodi Dramlić.

On najavljuje i prodaju zvaničnih suvenira Sabora za vreme festivala, kako bi posetioци kad odu iz Guče imali nešto što će ih podsećati na lepe trenutke koje su tamo doživeli.

Smeštajni kapaciteti u užem centru Guče već odavno popunjeni: Milivoje Dolović

MILIVOJE DOLOVIĆ: Sve je podređeno izvornoj trubačkoj muzici

Ove godine ćemo se, kao ponositi Dragačevci, predstaviti isključivo trubačkom muzikom, jer smo kroz razgovore sa starijim saborašima shvatili da su nam prethodnih godina mnogi zamerili što smo dopustili estradnim zvezdama da se popnu na binu rezervisanu samo za trubače - poručuje za *Danas* Milivoje Dolović, predsednik *Izvršnog odbora* Sabora i potpredsednik Opštine Lučani.

Prema njegovim rečima, tradicija postavljanja šatri u crkvenoj porti varošice, koja je obnovljena prošle godine, nastaviće se i na ovogodišnjem Saboru, što je veoma važno, jer je to mesto gde je praktično održan prvi Sabor trubača. Dolović navodi da ove godine vlada nikad veće interesovanje za izdavanje javnih površina, tako

da je većina mesta već rasprodana. Zbog toga, on se nada da će cene za sve posetioce festivala biti veoma pristupačne.

- Što se tiče smeštajnih kapaciteta, oni su. Mesta trenutno ima još samo u širem centru varošice, u privatnom smeštaju. Cene se kreću, kao i prethodnih godina, negde oko dvadeset evra po krevetu - kaže Dolović.

On ističe da je stav organizatora Dragačevskog sabora trubača da se predstave onakvi kakvi zaista jesu i dodaje da, uz dužno poštovanje prema Exit festivalu, on je nešto što smo uvezli iz Evrope, dok su trubači i Guča naša izvorna priča. Dolović poziva sve saboraše da od 9. do 12. avgusta posete Guču, gde ih čeka zagarantovan provod uz srpske trubače.

auto
servis
MIKI

Za svaku
popravku
po ovom oglasu...

BMW AUDI

U slavu trube!

OPEL MERCEDES

... 20 odsto popusta
i besplatno kompjutersko
dijagnostifikovanje...

... garantujem sa
41 godinom iskustva
u struci!

Našim klijentima i
partnerima i dalje
stojimo na usluzi!
Usluge, kvalitet,
popusti, naša pažnja
- ostaje po starim,
proverenim i uhodanim pravilima.

Od **Danas** pa zauvek – VAŠ AUTO JE NAŠA BRIGA!

Beograd, Vojvode Skopljanca 31, Telefoni: +381 11 2473 555, 2472 276, 3971 240; Faks: +381 11 3972 062; GSM: 063 254 800 www.autoservismiki.rs; autoservismiki@beotel.rs

MILIJA MILENKOVIĆ:

Kvalitetni i bezbedni putevi ka Guči

Ove godine je Opština Lučani zajedno sa preduzećem *Putevi Srbije* mnogo uradila na unapređenju putne infrastrukture, pre svega na sređivanju klizišta koja su se pojavila na priličnom broju mesta na prilaznim putnim pravcima ka Guči, tako da ove godine garantujemo siguran dolazak i odlazak sa sabora - navodi Milija Milenković, direktor preduzeća *Dragačevo putevi*.

On najavljuje da će sva pomenuta klizišta biti sanirana do početka Sabora, te da će opštinska parking mesta biti uređena, kao i da će javna rasveta biti popravljena i dovedena do kompletne funkcionalnosti.

- Ni ove godine neće biti rampi niti naplaćivanja ulaza u Guču, a parkiranje na javnim površinama takođe će biti besplatno. U periodu pred Sabor, sanirali smo grane i šiblje pored puteva, kako bi stvorili idealne uslove za posetioce festivala. Kao i prethodne godine, preduzeće *Dragačevo putevi* obezbediće struju u varoši- ci za uličnu prodaju - kaže Milenković.

MILOMIR BEŠEVIĆ:

Ukusna hrana i vrhunska usluga

Renovirani restoran *Dragačevski horizonti* počeo je sa radom 1. avgusta i funkcionisaće u obliku DOO društva koje je osnovala opština, odnosno *Centar za kulturu*, koje će se isključivo baviti ugostiteljstvom i smeštajnom delatnošću - kaže za *Danas* direktor DOO *Dragačevski horizonti* Milomir Bešević.

On ističe da su u pomenutom objektu angažovani vrhunski kuvari kao i osoblje, što je potpuno novi doživljaj za same meštane, ali je ubeđen da će to mesto zbog vrhunskog ambijenta, hrane i usluge, postati nezaobilazna tačka na turističkoj mapi Dragačeva.

- Trenutno u samom objektu *Dragačevski horizonti* ima pet soba sa ukupno 13 ležajeva, a uskoro će početi sa radom i *Dom trubača* koji ima 27 soba sa 162 ležaja - najavljuje Bešević.

Kralj trube preminuo između dva Sabora

FEJAT SEJDIĆ (Bojnik, 20. januara 1947), poznatiji kao kralj trube, preminuo je 22. avgusta 2017, nakon kraće i teže bolesti. Njegova slava i majstorstvo ostaje da živi kroz sećanja, uspehe i tradiciju koju je nastavio njegov unuk Nebojša. Prošao je ceo svet ali je uvek bio vezan za svoje rodno mesto Bojnik, na jugu Srbije, gde je i dočekaio kraj života. Truba mu je bila život, zbog čega je često govorio - Truba traži dušu, neće bez duše da se svira, ne pomažu note ako je nemaš.

Poticao je iz porodice u kojoj se generacijama negovala tradicija sviranja trube. Njegov deda zvao se Rustem Sejdić i bio je trubač u drugoj pešadijskoj diviziji u vojsci Kraljevine Srbije. Bio je nosilac *Karađorđeve zvezde* i *Albanske spo-*

menice. Trubačku tradiciju nastavio je Fejatov otac Kadriju, čijem orkestru se pridružio i Fejat sa 14 godina.

Prvi put je nastupio na Dragačevskom saboru trubača 1969. Ubrzo se vinuo među trubačke zvezde, postavši višestruki pobednik ove manifestacije. Godine 1991. među prvim je proglašen *Majstorom trube*. Svirao je Šarlu de Golu, Ričardu Bartonu, Salvadoru Daliju, Josipu Brozu Titu, Orsonu Velsu, Zoranu Đinđiću... Sa svojim orkestrom nastupio je na Kanskom festivalu, gde su odsvirali melodiju po sluhu iako su ispred njih bile postavljene note. Melodija po kojoj je Fejat bio poznat *Fejatova darlada* i danas se svuda svira. Poštovaoci ga pamte i po izuzetnoj interpretaciji melodije *Kondorov let*.

Drugu godinu zaredom orkestar Kristijana Trajkovića iz Zagužanja plasirao se za veliko finale u Guči

Majstorstvo dokazati među najboljima

Selo Zagužanje nadomak Surdulice poslednjih godina je glavni grad trube na jugu Srbije. Orkestar Kristijana Trajkovića samo je prvi među najboljima koji predvode majstori trube koji će predstavljati ovaj kraj na ovogodišnjem nadmetanju za prestižna priznanja podno planine Jelice. Ovaj orkestar bio je najbolji u konkurenciji 19 koji su se na *Vlasinskom letu* takmičili za *finalnu ulaznicu*. Još sedam orkestara po oceni žirija, kojim je ove godine na kvalifikacionom takmičenju predsedavao profesor trube iz Skoplja Stojanče Kosovski, izborilo je mesto u velikom finalu za koje se živi svake godine.

- Mi smo mlad orkestar. Ovo nam je druga sezona u seniorskoj konkurenciji. Pobjeda i plasman na Sabor u Guči za nas je dokaz da smo tokom godine dobro radili i nastavljamo sada tradiciju onih koji su iz našeg kraja dosad osvajali mnogo

puta nagrade na najvećem skupu narodnih trubača na svetu - priča Trajković.

Konkurencija u Guči je uvek toliko jaka da često odlučuju finese u muziciranju. Jeste li spremni za iznenađenje kao orkestar koji nema veliko iskustvo?

- Svako u Guču odlazi da pokaže svoje majstorstvo među najboljima. Mi se spremamo da učinimo sve da zadovoljimo žiri, nadmašimo konkurenciju i zadovoljimo publiku. To nije lako u desetak minuta koliko traje nastup na velikoj bini, ali zato ćemo svirati i pod šatrama za goste i zvanice. Dobra muzika se uvek vrlo brzo prepozna, pogotovu u Guči.

Jeste li imali podršku u iskusnijih kolega sa juga Srbije u pripremi vašeg nastupa za Guču?

- Ovde postoje *tri trubačke republike* - Zagužanje, Vladičin Han i Vranje. Tu je mnogo do-

Novica Tončev: Uvek idemo na pobjedu

Narodni poslanik i predsjednik Skupštine opštine Surdulica Novica Tončev uvek je podržavao sve orkestre koji se takmiče u Guči. I ove godine on ne odustaje od svojih pobjedničkih ambicija.

- Došlo je do smene generacija, ali mi tradiciju trubaštva negujemo iz generacije u generaciju. Svi orkestri imaju podršku lokalnog budžeta jer oni predstavljaju našu opštinu na jednom *svetskom prvenstvu* u majstorstvu muziciranja. Konkurencija je ove godine vrlo jaka, ali ja verujem da naši *timovi* imaju šansu kao i uvek da osvoje neko od priznanja. Ko će biti pobjednik ja ne mogu da prognoziram, ali sam siguran da će neko *zlato* stići i ovoga puta u naš kraj - kaže Tončev, i sam veliki poklonik trube.

brih i iskusnih trubača od kojih su neki veliki majstori poput Bobana Markovića, Slobodana Salijevića, Ekrema Mamutovića i Jovice Ajdarevića. Oni su osvojili sve što se moglo osvojiti u Guči i sada su vlasnici onog prestižnog *Majstor-*

skog pisma kome i mi težimo. Najvažnije je što oni u meni i drugim orkestrima, koji tek stasavaju, imaju prave naslednike u ovom zanatu. Njihovi saveti i podrška svakome ko želi da uspe od su velike koristi.

Trubači iz Vladičinog Hana i ove godine ne odustaju od juriša na pobjedu u Guči

Glavni adut Milan Mića Petrović

Na drugom po redu predtakmičenju za ovogodišnji 58. Sabor trubača u Guči, za četiri vize takmičilo se u Vladičinom Hanu 15 orkestara. Predsednik žirija, majstor trube iz ove varoši Boban Marković bio je na *slatkim mukama*. Milan Mića Petrović proglašen je za najboljeg trubača i on će u Guči braniti slavu trubača iz ove varoši podno Kukavice - Bobana Markovića, Junuza Ismailovića, Osmana i Slobodana Salijevića, Bojana Ristića...

- Spadam u red mladih trubača ali ne i neiskusnih, pa zato očekujem da u žestokoj konku-

renciji blizu trideset orkestara osvojimo neko od priznanja - jasan je Petrović.

Jeste li se posebno spremali za Guču?

- Naravno kad idete na takmičenje gde se okuplja svetski vrh trubača morate da pokažete koliko stvarno vredite. Taj nastup ostaje zauvek u vašem srcu jer vas u tom trenutku sluša ne samo publika već cela planeta koja začuti kad odjeknu orkestri na bini u Guči. Tu šansu morate na najbolji način da iskoristite.

I prošle godine trubači iz Vladičinog Hana

osvojili su gotovo sve nagrade. Teško je taj uspeh ponoviti?

- Jeste teško, ali nije nemoguće. Mi zato idemo u Guču sigurni da imamo šta novo da odsviramo za tamošnju publiku i zadovoljimo kriterijume žirija koji je strog i od koga očekujemo da vrednuje najbolje.

Koliko vam znače saveti takvog majstora

trube kao što je Boban Marković, sugrađanin svetskog renomea?

- Mnogo. On je naš Armstrong i tu nema šta da se doda. On je uvek spreman da savetom, ali i trubom pomogne da budemo najbolji. Te *specijalne pripreme* su naša mala tajna, a pokazali smo i u kvalifikacijama da smo dobro poslušali Bobanove savete. To ćemo pokazati kada izađemo na binu u Guči.

Marković: Ponosan sam na naslednike

Boban Marković, trubačka legenda južne pruge sa planetarnim značajem ne krije svoje zadovoljstvo što u njegovom rodnom gradu stasavaju nove generacije majstora limenog instrumenta.

- Ima mnogo talenata i sve više je onih koji se odlučuju na školovanje što je jako korisno. Sluh treba stalno nadograđivati, a za to je najbolje kad krenete od malena. Mnogo je mladih koji ovde vole trubu i to je budućnost Guče. Ona može opstati samo ako se hrani novim zvukom koji će proizvoditi naslednici koji tek dolaze, a takvih je na jugu Srbije hvala bogu puno iz godine u godinu. To garantuje da će Guča i dalje biti ono što ona odavno jeste - trubački *Olimp* za bogove ovog instrumenta - kaže legendarni trubač koji će ove godine biti strastveni navijač orkestara sa južne pruge.

Foto: Stanislav Milićević

Pošta...
NET

Vama blizu, vidi daleko

SVI SPORTSKI KANALI
U OSNOVNOJ
DIGITALNOJ PONUDI
**PO FER-PLEJ
CENI**

AKCIJA

5 meseci po 1 dinar

Dostupno u Beogradu, Novom Sadu, Subotici,
Smederevu, Ubu, Sokobanji, Paliću i Bajmoku

INFORMIŠITE SE O AKTUELNOJ PONUDI **SVE ZA 5:**

- **Pošta NET paket** (TV i internet) – 5 pogodnosti, 5 meseci, svaka po 1 dinar
 - **Kablovski ili ADSL internet** – mesečna pretplata 5 meseci po 1 dinar
- Internet brzine do 100 Mb/s • Sport Klub i Arena sport na jednom mestu*

0800 201 200
www.postanet.rs